

Excursie în miez de noapte

Blacks

Din simplitatea visului de vară
îmi voi croi caleașcă de argint,
Și-n miez de noapte, fără de ocară,
Te voi fura cu-al dorului alint.

Sub baldachinul stelelor străine
ce se rotesc prin negrul abisal,
Voi construi cărări briliante
spre matca unui vis fără egal.

Sub coviltirul unicei dorințe
am să-ți aștern un mas nepământesc
Ca liniștea să-ți fure din putințe
și să adormi c-un zâmbet îngeresc.

Nu te speria de-a murgilor zvâcnire
flămânzi de-un tainic zbor de pe pământ,
Căci i-am hrănit cu flori și cu iubire
ca zborul sa ne fie un descânt.

Te scaldă, draga mea, sub așternuturi
când visele lovesc suav din bici
și ne conduc spre tainice ținuturi
pe drumul luminat de licurici.

Ai adormit? Dă foc la așternuturi
Căci lumea e un gol îndepărtat!
Sub zbaterea de ploape și de fluturi
am și ajuns în locul fără hat.

Privește cum această-nvăluire
ce Soarele o prinde în scrisori
Ne scaldă cu a lui înșiruire
și își ferește Luna de fiori.

Ca nimeni să nu prindă a ei stare
când se predă sub ploaia de simțiri,
Cuprinsă de o crudă remușcare
Își șterge din magule fericiri.

Dar nu va ști nicicum să își ascundă
dorința spre un sor neîmblânzit
ce-n fiecare noapte o inundă

și îi arată drumul hărăzit.

Așa am regasit-o-n miez de noapte
sub masca atașată de un nor,
Când ne-a rugat, cu negrăite șoapte,
Să fie pasager l-al nostru zbor.

Dar cum să-i spun c-a ei eternitate
e doar un fulg în timpul fără hat?
Că-n spațiul gol, bolnav de cavitate,
nu va mai fi nimic din al ei stat?

Să plâng pentru dorința-i neîmplinită?
În lacrimi s-o scufund ca la botez,
ca mai apoi, pe propria orbită,
micuțul fulg să crească-n al lui crez?

Nu am să plâng cu lacrimi fără faimă!
Căci ce-ar rămâne dup-al ei plecat?
Un cer heliport cuprins de spaimă,
lipsit de orice vis înaripat!

Așa că tac și taci acum cu mine!
Să plângem egoiști doar pentru noi
Căci fericirea ce ne aparține
se varsă peste toate în șuvoi.

Să prindem la caleașca fericirii
noi roți de foc spre un comun destin,
Să alergăm pe căile iubirii
trăind în doi un zbor briliantin.

Și de va fi să vină acea dată
când vom găsi în ceruri adăpost,
Vom regăsi o Lună luminată
De Soarele iubirii ce a fost.